

større Rumlighed, end der efter en jævn Opfattelse er nødvendigt. Jeg ved vel, at man kan henvise til moderne Hospitaler paa andre Steder og til Lægevidenskabens Fordringer baade i den ene og den anden Retning, men ogsaa i den Henseende mener jeg, at der er en Mellemvej at gaa, som fører med sig, at man ikke kommer til de overordentlige store Bekostninger, som der i disse Forslag er Tale om. Jeg har forleden haft Lejlighed til at se Planer og Tegninger til Hospitalet for Søværnet, og jeg saa her den Flothed anvendt ved Projekteringen, som vi i det hele taget lide under ved alle Bygningsplaner, der forelægges i Rigsdagen i den senere Tid. Vi ere ved Opførelsen af Bygninger her til Lands komne ind paa Bekostninger og Vidtløftigheder, som paa det stærkeste maa opfordre Rigsdagen til at gaa alle Forslag nøje igennem og overveje, om man ikke er i Begreb med at gaa for vidt. De Fordringer, der i økonomisk Henseende stilles til Statskassen, ere af den Natur, at de maa opfordre Rigsdagen til en alvorlig Kritik. Disse Bemærkninger har jeg ikke villet tilbageholde ved denne Lejlighed.

Jeg skal ikke gøre nogen særlig Indvending mod det ærede Medlem, der først havde Ordet, naar han saa stærkt pointerede, at man først maatte gaa til Opførelsen af et Epidemihospital. Jeg tror ikke, det er muligt i Øjeblikket at afgøre Spørgsmaalet, om man skal have enten eet Hospital eller to Hospitaler, altsaa et for Hæren og et for Søværnet, men jeg mener, at man nødvendigvis i en nær Fremtid maa komme til dette Spørgsmaals Løsning, og kan man gøre Begyndelsen med i dette Øjeblik at faa truffet Bestemmelse om et Epidemihospital, skal jeg ikke nægte, at der allerede herved er gjort et Fremskridt. Saa beder jeg imidlertid om, at man ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal ikke vil lade de økonomiske Hensyn ude af Betragtning. Jeg skal endnu gøre den Bemærkning, at ikke alene vil Anlægget være dyrere, naar man bygger to Hospitaler, men dette gælder ogsaa den aarlige Drift og Forsyning med Apparater og Lægemedler. Det bliver aldeles utvivlsomt dyrere at drive to Hospitaler, der helt ere isolerede fra hinanden, end drive eet, selv om det ene gøres saa stort, at det rummer lige saa mange Patienter som de to andre tilsammen. Det turde være en utvivlsom Ting, og jeg mener, det er berettiget at kræve, at der tages Hensyn hertil.

Rørdam: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag, da jeg havde Lejlighed til at udtale min Opfattelse ved første Behandling af Forslaget om Opførelsen af et Hospital for Søværnet, men de Ytringer, der ere faldne fra den ærede sidste Taler (Dinesen), give mig Anledning til at tage Ordet. Da vi havde Forslaget om Opførelsen af et Hospital for Søværnet til Behandling, brugte jeg ret stærke Udtryk angaaende det nuværende Epidemisygehus, og det glæder mig, at man, efter at det Udvalg, der blev nedsat angaaende denne Sag, har haft Lejlighed til at se dette Hospital, erkender, at de Udtryk, jeg brugte, ikke vare stærke nok, og at der nu er en levende Følelse af, at det Hospital noget nær maa siges at være en Skandale i vor Tid. Jeg kan være ganske enig med Formanden i det Udvalg, som er nedsat angaaende Opførelse af et Hospital for Søværnet, at Ansvarer derfor ikke maa lægges paa Rigsdagen, men paa den Administration, som i lange Tider har været klar over Forholdene paa Søetatens Hospital i Fredericiagade. Jeg tror, at den Vej, man bør gaa her, er først og fremmest at sørge for, at der bliver indrettet et tidssvarende Epidemihospital.

Naar den ærede sidste Taler udtalte, at der ikke var megen Sandsynlighed for, at disse Forslag kunde gennemføres, fordi man var gaaet den Vej at ville have to Hospitaler i Stedet for eet, vil jeg sige, at jeg tror netop, at hvis denne Sag skal gennemføres, bør man gaa den Vej at opføre to Hospitaler. Der er for det første dertil at sige, at Marinens Hospital har sin egen Søformue, og den kan efter min Mening ikke bruges paa anden Maade end til et Hospital, naar man ser hen til hvorledes Formuen er bragt til Veje, nemlig ved Afdrag i Officerernes Lønninger og Pensioner, og den er derhos udtrykkelig baandlagt med det Formaal for Øje, at der derfor skal opføres et Hospital. Men ganske bortset fra den juridiske Ret, hvorom der maaske kan disputeres, tror jeg, at det rent hensigtsmæssig set vil være det bedste at gaa til først og fremmest at opføre et Hospital for Søværnet.

Ifølge den Udvikling, som den højtærede Krigsminister gav, er jeg for øvrigt bleven betænkelig ved det foreliggende Forslag, om end jeg meget gerne vil støtte en Plan om et Hospital for Københavns Garnison. Ser man nemlig hen til, at der nu ligger en Kaserne paa Amager, en i Hellerup og en paa Fællederne og mindes